

Što Vi Mislite - "Neoprostivi Grijeh"

Može li Hrišćanin učiniti grijeh. I biti Hrišćanin? Ili je to možda "neoprostiv grijeh"? Ili to može dokazati da on nikad nije bio Hrišćanin? Hiljde se brinu, pošto oni ne znaju što je grijeh koji se nikad nemože oprostiti.

Nedavno, jedan istaknuti Hrišćanin-ugledni crkvenjak, iz koje grupe nikad nisam doznao bio je ubijen osumnjačen da je uradio preljubu. Mnogi su kazali, "Taj čovjek nije bio Hrišćanin! Pravi Hrišćanin nikad ne može uraditi preljubu".

Nikad nisam znao tog čovjeka. Jednostavno sam o njemu pročitao u novinama. To nije moje da osuđujem da li je on stvarno bio Hrišćanin-ili u stvari, da li je on bio kriv za navedenu preljubu.

Ali, kao jedan predpostavljeni slučaj, što ako jedan istaknuti Hrišćanin učini preljubu? Da li bi to dokazalo da on nikad nije bio Hrišćanin? Ili, predpostavimo da je on bio Stvarno obraćeni čovjek, podpuno iskren u njegovom Hrišćanskom životu, i da je on uradio preljubu. Da li on još uvijek može biti stvarno obraćeni Hrišćanin poslije preljube?-ili je preljuba, pod takvim uslovom, "neoprostljivi grijeh"? Da li bi Bog oprostio, po pokajanju?

Na to pitanje ja mogu dati odgovor!

Mnoge Brige

Mnogi su dolazili kod mene, zabrinuti, govoreći: "bojimo se da smo uradili neoprostiv grijeh".

Odgovorio sam, "Vjerojatno da niste".

Ali oni su bili uporni, "Da, ali ja priznajem, u mom umu, da sam uradio taj grijeh. Vjerujem da sam bio iskušen-i pokušao sam da se tom oduprem u mom umu, ali što sam se više odupirao, sve više me vuklo da to uradim-sve dok, na karaju, savladan sam i donio sam to odluku, da to uradim. To sam uradio podpuno svjesno. Zar to nije grijeh namjerno?"

Zar to nije neoprostivi grijeh?

Da se razumijemo što to znači "griješiti namjerno", i što se zove "neoprostivi grijeh"

Mnogi Zavedeni

Isus Hristos je govorio o jednoj vrsti Grijeha-obično zvanu "neoprostivi grijeh"-koji "se neće oprostiti na na ovome svijetu ni na onome" (Matej 12:31-32). Da li je ovaj grijeh učinjen od obraćenih Hrišćana-ili također od onih koji nisu Hrišćani? Da li je svaki grijeh urađen od obraćenih Hrišćana neoprostiv? Može li Hrišćanin uraditi grijeh, pokajati se, biti oprostjen, i još uvijek ostati Hrišćanin?

Prvo, mi trebamo znati, mnogo jasnije nego što većina zna, *što je Hrišćanin u Božijim očima*-odnoseći se na Bibliju. Želio bih iznjete neke stvari jako prosto koje možda nikad niste shvatili!

Bibliska nauka ponekad se ne slaže sa rječnikovim tumačenjem, niti sa popularnom idejom koja je generalno prihvaćena u takozvanom Hrišćanskom svijetu.

Websterov Riječnik označava jednog Hrišćanina kao: "Jedan koji vjeruje, ili ističe ili predpostavlja da vjeruje, u Isusa Hrista, i istinu koju je On propovjedao".

Biblija odgovara: "Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli vjeruju i drkću" (Jakov 2:19).

Danas mnogi istakunti Hrišćani-i većina od "dijelova" izraženo označava i da pokaže "grešniku" kako treba da se "spasi"-kako treba biti Hrišćanin-navod jednog stiha, Djela 16:31, "Vjeruj Gospoda Isusa Hrista i spasićeš se ti i sav dom tvoj". Vidite da ovaj navod ne kaže, onako kako oni pokušavaju da tumače da to kaže, "Vjeruj...i vi ste već spaseni" Tu kaže "bićete" (buduće vrijeme) spaseni. Svakako ova vjera u Hrista je potrebna, još neki Biblijski navodi govore jasno da to nije sve što sadrži "biti spasen".

Vjerenici Tražili da Ubiju Isusa

U Jovanu 7:31, zapisano je : "A od naroda mnogi ga vjerovali..." Da li su oni stvarno bili Hrišćani? To istom narodu, koji su "vjerovali Njemu", Isus je rekao, nekoliko stihova malo dalje, "gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne može u vas da stane... A sad gledate da me ubijete čovjeka koji vam istinu kazah koju čuh od Boga... A meni ne vjerujete jer ja istinu govorih". (Jovan 8:31-46).

Oni su "vjerovali u Gospoda Isusa Hrista", kao što ovi navodi govore "grešnik" treba da "bude spasen". Ipak oni su pokušali da ubiju svog Spasitelja u "vjeri". I nisu mu vjerovali-oni nisu vjerovali u ono što je On govorio.

Postoji razlika između "vjеровати u Hrista", i vjerovati Hristu! Evo ovdje su dvije istine:

Možda je teško prihvatiti, ali je istina-milioni koji vjeruju da su Hrišćani, još u stvari nisu obraćeni, zavedeni, prihvaćajući pogrešni preokretaj!

Mnogi koji, osuđeni od ovog svijeta od istaknutog "Hrišćanskog" učenja, izgleda da nisu, u stvari, pravi obraćeni Hrišćani u Božijim očima.

Ali Šta je "Hrišćanin"?

Što, je onda, jedan pravi "preokretaj"? Šta čini jednog Hrišćanina u Božijim očima?

Način da budete Hrišćanin je naveden, u nekoliko riječi na isti dan kad je Novog Zavjeta Crkva Božija obnovana, od apostola Petra. Tu su bila tri koraka. Prva dva koja čovjek treba uraditi. To ne "spasava" nas, ili nas čini Hrišćaninom-oni su jednostavno zahtjevni uslovi. Treći je, Božiji rad.

Oni su: 1.) Pokajanje, 2.) krštenje (što je spoljno djelo potvrđujući unutrašnjost vjere u Hrista kao Spasitelja-Djela 8:36-37), i 3.) Vi trebate primiti Dar Duha Svetoga (Djela 2:38).

Sad razmotrite još jedan dodati Zapis: "A vi niste u tijelu nego u duhu; jer Duh Božiji u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije Njegov" (Rimljanima 8:9).

Jedan Hrišćanin, onda, (Biblijsko Označenje) je jedan u kome Duh Sveti živi! Sledeći (10-ti) stih govori o Božijem Duhu Svetome živeći u vama kao Hristu u vama-na ovom jeziku: "Ako je Hristos u vama..."

I sledeći (11-ti) kako će to "spasiti"-to jest, dati vam Dar Vječnog Života-podpuno "spasenje"-gdje kaže: "A ako li živi u vama Duh onoga koji je vaskrsnuo Isusa iz mrtvih, onaj koji je podigao Hrista iz mrtvije oživljeće i vaša smrtna tijela Duhom svojijem koji živi u vama".

Ovi zapisi pokazuju da krajnje spasenje znači dati Vječni Život u vrijeme od, i kroz vaskrsenje. To kaže, o krajnjem daru biti učinjen vječnim. "On... će

također” (kao što je podigao Hrista s vaskrsenjem)-i vidite da je to buduće vrijeme-“oživljeće i vaša smrtna tijela, Duhom svojim koji živi u vama”.

Vidite pažljivo! To kaže da Božiji Duh Sveti treba “živjeti u vama” za vrijeme vaskrsnuća. Ili, mnogo jasnije, na karaju smrtnog života. Ako Duh Božiji “živi u vama u to vrijeme, koje je Drugi Dolazak Hrista, (ili u vrijeme vaše smrti, koje se god dogodi prije). Onda će vaše smrtno tijelo biti vaskrsnuto, ili promjenuto, u besmrtno tijelo-dajući Vječni, život.

Sve dok Duh Božiji živi u vama, Vi ste Hristovi-to jest, Vi ste Hrišćanin. Ali (stih 9 Rimljana 8, naveden gore), “a ako ko nema duha Hristova, on nije njegov”-on nije Hrišćanin.

Jedan Hrišćanin, onda, u Božijem smislu, je jedan koji ima, u momentu, Božiji Duh Sveti koji živi u njemu.

Prije nego ova promjena uzme mjesto, on nije njegov-nije jedan Hrišćanin. U koliko Duh Sveti ne živi više u njemu, onda on nije više Hrišćanin. On je samo Hrišćanin dok, i samo dok, Duh Sveti živi u njemu.

Milioni su Zavedeni u Lažno “Spasenje”

Milioni mogu priznati da su Hrišćani, ali u koliko Božiji Duh Sveti, dat kao Njegova Milost, u momentu, ne živi u njemu, oni nisu Hrišćani.

Milioni možda imaju njihovo ime zavedeno u Crkvenim članskim knjigama, i još uvijek “nisu Njegovi”-nisu stvarni Hrišćani u opšte. I Milioni su zavedeni.

Stoga shvatite to! Jedna osoba je Hrišćanin-u Božim očima-samo ako Božiji Duh Sveti živi u njemu. Ni prije! Niti kasnije!

Mora Donositi “Plod”

Sledeće, shvatiti to, je važno da znate da Božiji Duh neće spavati u vama. Vi ne možete staviti čep nad tim i zatvoriti ga. Zapisi ovdje gore navedeni govore o Njegovom Duhu kako “živi” u vama-i, u drugim mnogim Zapisima, kao “Hristos živi (u Duhu, a ne u stvarnoj osobi) u vama” Već Bog Otac i živi Hristos su živi, aktivni, nisu bez života ili uspavani.

U Jovanu 7:37-39 Isus je govorio o Duhu Svetom kao “rijeka žive vode”, ulijevajući se u nas iz Njega, i onda istjecati iz nas, u ispunjavanju Božijeg zakona. Božiji Duh je Božija ljubav-“ljubav Božija izli se u srca naša Duhom Svetijem koji je dat nama” (Rimljanima 5:5). Božiji zakon je duhovni zakon (Rimljanima 7:14, i zahtjeva duhovnu ljubav koju možemo primiti samo od Boga da se ispuni-daklem je ljubav izvršenje zakona (Rimljanima 13:8, 10). Vaša vlastita ljudska ljubav ne može pravilno da ispunjava Božiji duhovni zakon! I Sjetite se, Bog daje Njegov Duh Sveti samo onima “koji Njega slušaju” (Djela 5:32).

Sad jedna tekuća rijeka teče svojim koritom-i Božije “korito” je dolje koje “živa voda” Njegova Duhovnog toka iz nas u Njegov zakon. U drugoj riječi, Božiji Duh teče iz nas ispunjavajući Božiji Zakon.

U glava 15-sta Jovana, Isus je to uradio jednostavno! Mi smo uspoređeni sa granama vinograda-recimo, jedna grana. Kako sok teče iz loze u grane, proizvođači plod, tako Božiji Duh teče iz živog Hrista u nas, proizvođači “rad” pravednosti-to jest, ispunjavanje Božijeg Zakona. Ali ova vrsta “rada” nije naš “rad”-koji proizvodi plod pravednosti (Božiji Duh-Božja je ljubav) dolazi od Boga

kroz Njegovu Milost, zabadava data. To nije naša vlastita pravednost-to nije naš "rad" uopšte-to je Božija pravednost data kroz Njegovu milost, kroz Njegov Duh!

Sad da li ova Bogom dana pravednost je potrebna za spasenje?

Vidite ovaj opis od Isusa, u 15-oj glavi Jovana.

Isus je rekao: "Ja sam pravi čokot, i Otac je moj vinogradar"-to jest, vlasnik i uzgajatelj vinograda (Jovan 15:1). Sledeći stih: "Ko u meni ne ostane izbaciće se na polje kao loza". Dalje, "i koji bude u meni i ja u njemu" (Hristov boravak, ili život u vama kroz Duh Sveti) "on će roditi mnogi rod...Ko u meni ne ostane izbaciće se na polje kao loza, i osušiće se, i skupiće je, i u oganj baciti, i spaliti" (stih 5-6).

U drugoj riječi, plod Božije pravednosti mora se proizvoditi u Hrišćanskom životu. I što je "pravednost"? Bog kaže, "Sve moje zapovjesti su pravedne" (Psalm 119:72). Ovo ne znači da će vas Bog odsjeći odmah, prvi dan sedmice ili mjeseca kad se malo uljenite da ne proizvodite aktivan i pozitivan plod. Tu je, ipak, jedno razdoblje negdje pored životnog puta gdje, u koliko stvrano ne rastete duhovno, da Božiji Duh neće više "živjeti u vama", i u koliko dozvolite da dođe to vrijeme, Vi će te, kao suva vinogradska grana, biti odsječeni i biti bačeni u krajnji "pakleni oganj".

Ali budite sigurni o tome: To je jako jedna opasna stvar za jednog iskreno obraćenog Hrišćanina da malaksa i postane bezbrižan, i postane "pasivan" Hrišćanin. Možda većina je po nekad klonula privremeno u duhovnom napredovanju. Ali odmah čim se "probudite" u takvom stanju slabosti, pokajte se odmah i tražite Boga s cijelim srcem, za jedan bliski, mnogo aktivniji duhovni hod s Njime.

Dva Oprečna Stava

Vidite sad ovu osnovnu istinu.

Tu imaju dvije oprečnosti filozofije u životu-dva oprečna stava.

Način ljudske naravi. To je samovoljni stav taštine, čeznje, mržnje; stav grabeži, uzimanja, stecanja; način utrke i svade. To je stav Sotone-put grijeha.

Put svete prirode, koja može biti usadena s Duhom svetijem. To je Bogom-orjentisani put poniznosti, uzvišenje Boga, pokornost Bogu; put brige povodom druga čovjeka; način davanja, djelenja, služenja, pomaganja. To je put pravednosti-Božiji put.

Također tu su dvije oprečnosti stav uma.

Čovjek ima prirodni um koji je uključen u đavolske talase (Efescima 2:2). On prihvaća prenosne talase Sotone izražavajući se sebično, kritično, zavisno, žalosno, itd., itd. Sotona u stvari prenosi na narod stav uma i srca koje putuje načinom navedenim u 1) gore. O ovom prirodnom umu, Bog kaže: "Tjelesno mudrovanje je neprijateljstvo Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijemu..." (Rimljanima 8:7).

Oprečni stav je taj od obraćenog Hrišćanina-taj svete prirode stav usadene u njega od Duha Svetoga. To putuje stavom navedenim u 2) gore. To je duhovni um. Um Hrista-u vama!

Sad sjetite se, tu su dva zahtjevna uslova, koja možete snabdjevati, prije nego primite dar Božijeg Duha Svetoga. Ni jedan od ovih daje ili zarađuje spasenje. Bog neće dati Njegov dragocjeni dar sve dok mi ne odbacimo drsku pobunu. Ta dva uslova, kako su navedena ranije, su pokajanje i vjera.

Što je pokajanje?

To je najglavnije pitanje od svih pitanja.

U Stvari Što je Pokajanje?

Pokajanje je promjena uma i stava. To je promjena od ovog ljudskog stava pobune prema Bogu-pobune prema Božijem zakonu, oprečnost načinu ljubavi, pokornosti, poslušnosti, i slučenje Bogu, i oslon na Njega. To je jedan "zaokretaj" u stavu i namjeri, prema načinu Božije pravednosti.

Pokajanje također znači da ste došli do shvatanja onakog kavi ste-onako kako vas Bog vidi-samovoljnog, drskog, ponosnog, trulog, divljeg, prljavog, grešna bota ljudskog mesa, nedostojan disanja zraka koji vam je Bog dao! To znači biti tako gadan, ne samo na ono što ste radili, već na ono što ste Vi-da ste tako mrski sami sebi da ste došli, strastveno razoreni, bacajući sebe pred Božiju milost, tražeći oprostjenje, i Njegovo odkupljenje! To znači želiti biti pravedan.

Pokajati se znači podpuna promjena stava i srca! Jedan stalni pokajnički stva! Pošto će Božiji Duh Sveti samo biti u takvom umu!

Vjera znači prihvaćanje živog Isusa Hrista kao personalnog Spasitelja, oslonjajući se na Njega, u punom povjerenju da je On žrtvovao Njegov vlastiti život za vas je podpuno dovoljno da plati kaznu za vaš prestup; oslonjajući se na Njega podpuno da vas spasi od grijeha, i da vam dade pravednost i vječni život.

Kad primite Božiji Duh Sveti, primiliste pravi život Božiji. Ali to vas ne čini, ne još, nasljednikom vječnog života. Vi još niste besmrtni.

Vi ste onda samo nasljednik Božiji-zajednički-nasljednik s Hristom. Vi ste začeto dijete Božije, ali ne još Duhovno-rođen; to jest, nasljednik, još ne *vlasnik* ili *nasljednik*. Još smrtni krv i tijelo-još niste sastavljeni od duha,

Sve dok god Božiji Duh Sveti živi u vama (aktivan kako je to opisano gore), Vi ostajete nasljednik Boga, poslije naslijeđenja i djeljenja s Hristom sve ono što nebeski Otac ima!

Primili Novu Narav

Sad dolazimo do jedne jako važne činjenice.

Božiji Duh sveti u vama je prisustvo nove prirode-jedna drukčija priroda-Vi ste sad učesnici svete prirode (2. Petrova 1:4). Narav koja želi ne samo da bude dobra-već hoće da radi pravednost.

Ali, zapamtite dobro! Primanje Božije svete naravi u nas ne uklanja staru ljudsku narav, sa njenim potezom i iskušenjem. Niti će ljudska narav biti podpuno uklonjena sve do vaskrsenja, i promjenuti u duhovni sastojak-sve dok Vi niste više sastavljeni od materijalne tvari, već od Duha.

Borba Između Dvije Naravi

Vidite Pavlovu nauku Neznabožaca obraćenih iz Galata: "Velim vam; po duhu hodite, i želja tjelesnijeh ne izvršujte. Jer tijelo želi protiv duha, a duh protiv tijela; a ovo se protivi jedno drugome, da ne činite ono što hoćete" (Galatima 5:16-17).

U Rimljanima 8:14, napisano je; "Jer koji se vladaju po duhu oni su sinovi Božiji".

Želim da shvatite ovo!

Kad jedan primi Božiji Duh, to otvori um k duhovnom razumjevanju-duhovnom znanju. To mu pokazuje put ljubavi-načinu Božijeg zakona. To otvori um k razumjevanju Božijih Riječi-i mi moramo živjeti od "svake Riječi Božije-tako kaže Isus.

Božiji Duh Sveti nikad ne zauzima jednog-ne prisiljava nikog. On rasvjetljuje jednog um-vodeći pravim putem. Ali pojedinac mora donjeti odluku, i izraziti želju, da ide tim putem.

Sad k Galatima, Pavle je napisao da kad mi "hodimo u Duhu"-to je, kad smo vođeni od Duha, onda "Vi"-to jest, Hrišćani-ne smije ispunjavati tjelesne želje. Osjećaj, tu, je to ako i kad Vi-u nedostatku opreznosti-popustljivosti i ne pažnje ne "hodite u Duhu", možete biti uhvaćeni neoprezno da popustite ljudskoj naravi, koja je još u vama, i tako ispunite tjelesnu želju-zgriješite.

U drugoj riječi, ako, sve dok, i kad, Vi hodite u Duhu, Vi nećete uraditi grijeh. Ali, Pavle je nastavio: "Jer tijelo želi protiv Duha, a Duh protiv tijela; a ono se protivi jedno drugom, da ne činite ono što hoćete" (Galatima 5:16-17).

Što bi htjeli, što stvarno bi htjeli raditi, sad kad ste postali duhovno umni, je raditi pravilno-hoditi po Božijem zakonu-bitu vođeni Božijim Duhom. Ali da li je to lako?

Da Li Je Pavle Griješio

Ovo nas vodi direktno u borbu poslušnosti koju je Pavle iskusio.

Kada je razjasnio da je način poslušnosti Božija pravednost je put Božijeg zakona, Pavle je bio nadaren da napiše: "Što ćemo dakle reći? Je li zakon grije? Kada je Bog nadario to pitanje, On je znao da mnoštvo hiljada istaknutih učitelja današnjeg zavedenog "Hrišćanstva" će govoriti da je Božiji zakon zlo-jako loš-da je to jaram teškoće-da je to loše za nas-da je Isus to pribijio na krst-da taj "gadni zakon" je "ukinut". Stoga je Bog nadario odgovor: "Bože sačuvaj!"

Pročitajte pitanje i odgovor opet: "Šta ćemo dakle reći? Je li zakon grijeh"? i Bog je odgovorio kroz Pavla: "Bože sačuvaj!" (Rimljanima 7:7). "Nego grijeha ja ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza; ne zaželi".

U drugoj riječi, Zakon označava grijeh-označenje grijeha je, "Grijeh je prestup Zakona (1. Jovanova 3:4). Bog ne dozvoljava čovjeku da donosi odluku što je grijeh-ali Bog prisiljava čovjeka da odluči što je grijeh. Čovjek nikad ne zna što je grijeh, izuzev Božijeg zakona.

Nastavljamo: "Ja grijeha ne poznah osim kroz zakon jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi".

Pavle je produžio, "Tako je dakle zakon svet i zapovjest sveta i pravedna i dobra... jer znamo da je zakon duhovan (Rimljanima 7:12, 14).

Da svakako-to je duhovan zakon-jeda zakon duhovna osnova života-Sveti, Dobri, Duhovni Način Života! Ipak Bog kaže da ljudski um mrzi to-suprostavlja se tome, nepokoran je istom (Rimljanima 8:7). Odnoseći se na tu nadahnutu Riječ Božiju, jedan veliki dio sveštenstva istaknutog "Hrišćanstva" je ljudskog uma! Tragično, ali istinito!

Sad vidite da to nije lako hoditi tako! To zahtjeva borbu! I zašto? Pošto vas ljudska narav vuče na drugu stranu!

Pavle nastavlja: "Jer znam da je zakon duhovan; a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh. Jer ne znam što činim, jer ne činim ono što hoću, nego na što mrzim ono činim" (Rimljanima 7:14-15).

Vidite, Pavle ne govori kako je on ranije radio, preje preokretaja. On govori u sadašnjem vremenu. On nam govori o borbi protiv grijeha koji je čak i apostol Pavle okusio.

Idemo dalje: “ Jer znam da dobro ne živi u meni” (stih 18). To je u ljudskoj naravi.

Psiholozi danas zaključuju iz pogršnog pristupa da ljudska narav je prilično dobra. Bog Svemogući kaže da nije dobra, već prilično zla. Taština u ljudskoj prirodi hoće da bude učena kao dobra-nastoji da bude dobra, ali da ne radi dobro. Tako je zavodljiva, prevarena. Ona “vara sama sebe”-upotrebiti moderniji izraz, Bog kaže, “Srce je prijevarno više svega i opako; ko će ga poznati” (Jeremija 17:9). Da, ko može znati-ili razumjeti ga? Svakako moderna psihologija ne može ga znati!

Tako Pavle kaže da u njemu-u njegovom ljudskom tijelu-njegovoj ljudskoj naravi-ne živi dobro. Samo dobro koje može biti je Hristos u nama, s Njegovim Duhom Svetijem.

Kakav je To Drugi Zakon?

Onda Pavle produžuje: “...Jer htjeti imam u sebi, ali učiniti dobro ne nalazim” (stih 18).

Pavle je promjenio svoj um-Pokajavši se. On je postao preokrenut-primio Božiji Duh Sveti, bio je duhovnog uma sada. Božiji zakon bio je u njegovom umu-to je bilo sada “*zakon njegova uma*”-On je bio radostan u tom-kaže da je bio svet, pravedan i dobar-jedan duhovni zakon. U njegovu sad obraćenom umu, on je želio da dobro radi.

Stoga on kaže, “Jer imam radost u u zakonu Božijemu po unutrašnjemu čovjeku. Ali vidim drugi zakon u udima svojim, koji se suproti zakonu uma mojega, i zarobljava me zakonom grehovnijem koji je u udima mojim” (stih 22-23).

Kakav je to bio “drugi zakon u udima njegovijem”? To je bilo jednostavno ljudska narav koja je još uvijek bila u njemu. To se borilo sa Božijim zakonom, koji je bio sada “zakon u njegovom umu”. Tako Pavle opisuje njegovo iskustvo poslije preokretaja-dok je Božiji Duh živio “u njemu”. I ovaj *drugi zakon* koji je bio u njegovoj ljudsko tijelu, vukao ga je u “ropstvo” kao slugu!

Pavle je Radio Zlo?

Kako je rečeno u Galatima 5:16-17, ljuska narav-“tijelo”-čezne protiv Božijeg Duha u njemu-protiv Božijeg zakona u njegovom umu, “da ne činite ono što hoćete”, kako je on to naveo u Galatima 5:17.

To je bilo tako sa Pavlom, i da je to isto s vama ako Božiji Duh živi u vama. Pavle je rekao, “nego zlo što neću ono činim” (Rimljanima 7:19).

Onda što Pavle govori? On govori da pritisak ljudske naravi, bori se protiv njegova obraćenog duhovnog uma, spotiče ga da on greši.

Nemojte kriviti mene, pošto je to napisano u vašoj Bibliji. Sad da budemo ne zavedeni, i da shvatimo istinu kako je to Bog nadario.

Ali tu ima jedan veseli kraj Pavlovom iskustvu, poslije svega. Onda da to uradimo jednostavnim.

Kada je Pavle izračunao njegove neprilike, nije za čudo kada je on izjavio, "Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove"? (stih 24). On je dao odgovor "Bog će"!

Radosno Riješenje

Onda slijedi divna 8-ma glava Rimljanima-"Svetog Duha glava".

Sad dolazimo do RADOSNOG RIJEŠENJA!

I ovo je riješenje za vas, također! Pošto i Vi, isto, imate osjećaje ljuske naravi za suprostavljanje.

Prosto, Pavle je rekao da on ima, u vrijeme, griješio-čak i u njegovom obraćenom položaju. On je rekao: "...nego zlo što neću ono činim". I on je to radijo svjesno-znajući! Njegov um, za momenat, pristao je na to! On znajući da je popustio! Tako znajući te je on to napisao za nas da pročitamo!

Ali on nije griješio namjerno! Zlo koje je on uradio bilo je "zlo što neću ono činim" (Rimljanima 7:19).

Njegov stav-njegova podpuna namjera-bila je da radi pravilno po Božijem zakonu. On je rekao, stih 21-22 Rimljanima 7,: "Nalazim dakle zakon, kad hoću dobro da činim, da me na zlo nagoni. Jer imam radost u zakonu Božijemu po unutrašnjemu čovjeku".

On nije namjerno želio da slijedi život zla-već oprečno! Njegova podpuna želja-njegov stav- bio je da izvršuje Božiji zakon. Ipak kada potez ljudske naravi- u jednom običnom slučaju-pobjedi ga, on je bio svjestan onog što je uradio u njegovom umu-njegov um iz potrebe je uradio, za momenat, popustio i uradio.

Ali to nije bio neoprostivi grijeh! To nije bio dobrovoljni grijeh! I to ga nije osudilo! Niti takvo iskustvo, u koliko se iskreno pokaje ne osuđuje vas. Pavle je produžio:

"Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu. Jer zakon Duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grijehovnoga i smrti" (Rimljanima 8:1-2).

Mnogi Iskrivljuju Pavlovo Pisanje

Sad da to uradimo malo prostije. Mnogi bi pokušali da se raspravljaju da ova zadnja rečenica ukida Božiji zakon. Oni bi se raspravljali da "zakon grijeha i smrti" je Deset Zapovjesti. To je sasvim oprečno!

Kakav je to "zakon grijeha i smrti" koji ga je oslobodio? Nije Deset Zapovjesti! To je, jednostavno "drugi zakon" iz stiha 23 Rimljanima 7, "u udimu mojim"-potezanje ljudske naravi u grijeh. Kasnije, isti stih 23, Pavle je ušao "u zarobljavanje zakonom grehovnijem koji je u udimu mojim". To je taj "zakon" koji je u "udima njegovim". To je "zakon" koji se bori protiv "zakona u mom umu", koji je Zakon Božiji-"jer imam radost u zakonu Božijemu po unutrašnjemu čovjeku"-kako je to Pavle rekao jako jasno.

"Zakon njegova uma" nije bio Duh Sveti ispunjavajući Božiji zakon-Deset Zapovjeti zakon. Zakon u "udima njegovim" koji ga zarobljava, zvani "zakon grijeha", bio je taj "zakon grijeha i smrti" spomenut u stihu 2, glava 8 Rimljanima. Tako Božiji Duh Sveti, u njegovom umu, oslobodio ga je od grijeha i smrti "u udimu njegovim"-to jest, od ljudske naravi-koja ga je zarobljavala!

Vidite, Pavle je kazao u (posljednjem stihu glave 7), "Tako dakle ja sa umom svojim služim zakonu Božijemu a tijelom (ljudskom prirodom) zakonu grijehovnome".

Neki od Pavlovih pisama izgledaju komplikovana. Sve ovo, je jednostavno, jednostavno govoreći da ljudska narav zarobljava ga-drži ga zarobljena u grijehu-on nije bio sposoban-sam po sebi- da pobedi i odupre se grijehu. Već Božiji Duh Sveti oslobodio ga je da ne bude rob grijehu.-dajući mu moć da se odupre i pobedi grijeh-dajući mu moć svete ljubavi koja dolazi od Boga-ljubav koja ispunjava Božiji zakon.

Pavle je produžio, u ovom 8-oj glavi, da razjasni kako stav prirodnog, neobraćenog čovjeka-ljudski um- je protivan protiv poslušnosti Bogu i Njegovom zakonu (stih 7) ali vi niste u "tijelu", već u "Duhu"-to jest, "u Hristu". Ako Njegov Duh Sveti živi u vama (stih 9). Ovaj Duh "živi" u vašim udima stav uma pokoran Bogu i Njegovom zakonu-jedan stav koji želi da ide putom Božijeg zakona-put ljubavi, dajući, djeleći, služeći, pomažući.

Lažna Nauka

Narod Zapadnog svijeta je najbolji u svim pogledima ali apsolutno pogrešan na proučavanju ove strane, ovog predmeta.

Tu ima onih koji kažu: To je nemoguće za nas da živimo pravedno, zato je Hristos živio pravednim životom umjesto nas, i, ako samo vjerujete, Bog će staviti Hristovu pravednost na vas. Ovi ljudi kažu da Vi ne trebate živjeti pravedno. U stvari, oni opraštaju grijeh-njihovo pogrešno shvatanje znači Vi ste slobodni da namjerno griješite, ali Bog predpostavlja da ste pravedni, je jednom vrstom hokus-fokus (obmana) prenoseći Isusovu pravednost na vas. To su ti "bezbožni ljudi" na koje je Juda upozorio, "I Boga našega blagodat pretvaraju u nečistotu".

Drugi govore da, pošto je to nemoguće održavati Božiji Zakon, da je Isus ukinuo zakon. Onda, ako je to istina, onda ste slobodni da idete i radite bezakonje.

Tu ima također lažnih učitelja o "jednom drugom radu milosti", i "drugom krštenju Duha Svetoga", i što je "krštenje Duha Svetoga" (kako oni to pogrešno izražavaju) značaj. Onda tu ima lažnih učitelja o "Opravdanosti, Očišćenje i Hrišćanska Pravednost".

Bilo koji od ovih trebaju pročitati ovaj članak-ili više- za ispravku, i da im razjani istinu olako.

U koliko bi čitaoc želio Biblisko razjašnjenje o krštenju Duha Svetoga, slobodno pregledajte ovaj Web site za *Sve o Krštenju Vodom*.

Neke osobe govore da su već "spaseni". I, svakako, neki Novog Zavjeta navodi, na Engleskom prevodu, može spotaći nekoga da misli da je jednog spasenje završeno još iz prošlosti, po priznanju Hrista.

"Spasenje"-Prošlost ili Budućnost

Riječ "spasenje"-to jest, Engleska riječ-znači, kaže Webster: 1) Spasenje čovjeka od duhovne posljedice grijeha... 2. Sačuvanje od uništenja, podbačaja, ili drugog zla".

U drugoj riječi, "spasenje" obuhvaća dvije stvari: 1)Spasenje čovjeka od smrtne kazne postignutu kroz grijeh; 2) Sačuvanje života-i, pošto čovjek nema

besmrtnu dušu, njegov život može se sačuvati samo s Božim darom vječnog života kroz vaskrsenje ili preokretaj u besmrtnost.

Za dalje razjašnjenje: Neko može da spasi čovjeka da se ne utopi-padajući s visoke litice u njegovu smr-to jest, sačuvati ili spasiti od jednog zla ili povrede. Ali jedan može također da spasi voće, povrće, ili druge stvari od kvarenja, u smislu konzerviranja, tako da njihov opstanak se produži.

U stavri, Biblija govori o spasenju u tri smisla-ili postupak u tri stepena-ako želimo biti teološki stručni.

Isus nas je već spasio (prošlo vrijeme) od smrtne kazne s Njegovom krvi, plaćajući smrtnu kaznu umjesto nas: "...nego po svojo milosti spasi nas...da se opravdamo blagodaću Njegovom, i da budemo našljednici..." (Titu 3:5-7). Ovi navodi nam govore da smo spašeni od prošlog grijeha-opravnani-primivši Božiji Duh Sveti, tako postajući nasljednici Božiji. Vidite (stih 7), to govori o opravdanju prošlog grijeha, i početak nasljedstva-ali ne još nasljednik.

Onad, 2. Korinćanima 2:15, govori o onima koji se "spasavaju" (sadašnje vrijeme).

Uraditi jasnijim, vidite pun smisao te rečenice, "Jer smo mi Hristov miris Bogu i među onima koji se spasavju i koji ginu". Mi smo Hrišćani kao miris ili parfijum jedan drugom. Ovaj stih govori o živim ljudima. Ako ti koji su "izgubljeni" su jednostavno na putu izgubljenja-ali nisu još izgubljeni-onda, oni također "spaseni" su na početku spasenja-na putu u konačno spasenje. To je baš značaj te originalne Grčke riječi "koji se spasavaju" i "koji ginu".

Onda, mnogi Zapisi govore o spasenju koje će doći-o onima "koji će" (u buduće) spasiti se. Većina zapisa odnose se na vrijeme spasenja govoreći o tom uzimajući mjesto na Hristovu povratku-kao Otkrivenje 12:10 i bilo gdje.

U duhovnom spasenju, krv Hristova-smrt Hristova-platila je kaznu koji smo imali u mjesto nas. I to nas spasava od tog razora (koje je druga smrt)-to jest, spasivajući nas od plaćanja kazne-ako i kad se pokajemo, i prihvatimo Isusa kao Spasitelja u vjeri, vjerujući (vidite Rimljanima 5:8-10).

Ali, Božiji dar vječnog života dolazi k nama kroz Hristov život, (stih 10) kroz Njegovo vaskrsnuće i život-ne kroz Njegovu smrt. Njegova smrt je platila našu kaznu za prošli grijeh umjesto nas. Taj grijeh je bio odsjekao nas od dodira s Bogom. Kada se Hristovo žrtvovanje prihvati sa pokajanjem i vjerom, mi više nismo odsječeni od Boga, već smo izmireni s Njime. Povezivanje ili dodir s Bogom je uspostavljeno, tako da, kroz Njegovog Sina život, On sada može nam dati Njegov Duh Sveti, i, na Hristovu Drugom Dolasku i u vrijeme vaskrsnuća, vječni život.. To, na kraju štiti naš život kroz vječnost.

Stoga je Božija Riječ rekla, "onaj koji izdrži do kraja biće spasen" (Matej 24:13 i bilo gdje).

Jedan je već spasen od smrtne kazne-vječne kazne-za grijeh koji je iz prošlosti, poslje pokajanja i vjere u Hrista-u koliko on ne griješi ponove! I on hoće! Ali, kako je razjašnjeno u ovom štivu, ako i kad on se omakne, i pogriješi. onda, poslje pokajanja, njemu je opet oprošteno. Da, opet, i opet! To jest, sve dok njegov stav srca je pokoran Bogu, imajući vjeru u Hrista, i Božiji Duh produžuje da živi u njemu.

Tako mi imamo: 1) "Opravdanje", što je oprostjenje grijeha koji su is prošlosti Rimljanima 3:24-25)-pošto je Isus platio našu kaznu, tako opravavši-ili odbranio-nas. Onda 2) "posvetio" (Grički, haggiasmos), znači odvojeni; postavljeni za svetu upotrebu ili svrhu. To je dugotrajni napredak-jednom kad ste postavljeni u stranu-i vodi na kraju u spasenje, koje je spasenje promjena iz

strong u besmrtnost-iz materijalne tvaru u duhovnu tvar-iz ljudskog u svetost. Tako: "Bog je izabrao vas iz početka za spasenje u svetinji duha..." (2. Solunjanima 2:13); i "izabrao"...svetinjom Duha u poslušanje..." (1 Petrova 1:2). I na kraju, 3) Spasenje kroz vaskesnuće-vječni život.

Osnova Istine

Onda je Pavle došao do osnovne cijele istine, što se tiče Hrišćanskog života u opšte. To je u stihu 14, glava 8 Rimljanima: "Jer koji se vladaju po Duhu Božijemu oni su sinovi Božiji".

Sad smo došli do ovoga:

Božiji Duh živi u vama u Božijoj svetoj ljubavi, koja mož ispunjavati Božiji zakon. Tako ono što vam je Bog dao kroz milost može vas u stvari učiniti pravednim! To znači, staviti Božiju Pravednost u vas!

Vidite, kažem Boži Duh u vama može! To može staviti Njegovu pravednost u vas!

Ali-i ovdje je važna stvar-Božiji Duh u vama neće vas prisiljavati da živite pravedno. Božiji Duh Sveti neće vas uzeti-kao što bi to demoni uradili ako bi im se dozvolilo da uđu u vas. Vi ostajete slobodni moralni agent.

Bog vam je dao duhovni alat da idete Njegovim putom. Njegov Duh će vam otvoriti um za duhovno razumjevanje. Božiji put je da vjerujete svaku Riječ Božiju-to jest živjeti odnoseći se na cjelokupnu Biblijsku nauku. Ljudski um ne može shvatiti duhovne stvari Božije. Duh Sveti stavljen u vas daje vam duhovni um koja može da shvati i razumije duhovno znanje dok proučavate Bibliju.

To jest. To vam pokazuje PUT.

Ali vi morate odlučiti, i morate imati volju, da hodite tim putom. "Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji slušaju zakon, nego će se oni opravdati koji ga tvore" (Rimljanima 2:13). Vi morate odlučiti da li će te ići tim putem-vođeni Duhom Božijim-ili da budete vođeni vašom ljudskom naravi.

Duhovno Djete

Jedno novo začeto djete od Boga je duhovno djete u Hristu. I fizička jedna dijeca padnu dolje nekoliko puta prije nego prohodaju! Ali oni nisu obeshrabljeni, ne odustaju, ili napušte! Duhovna djeca, također, padnu dolje-možda mnogo puta-u mnogom smilu grijeha-uče se da hode sa Hristom niz Božiji put.

Ali to ne mora da ih skrene s toga puta! Ako oni "hode sa Hristom", On je tu (u Duhu) da ih podigne, i pomogne im da mogu hoditi bolje!

Shvatljivo! Bog vam daje duhovni alat da idete Njegovim putem. Duh Sveti daje vam moć da razumijete što je Božiji put, otkriven u Bibliji. To tako vodi-ali nikad ne vuče, gura, govori, ili prisiljava! Božiji Duh daje vam duhovnu ljubav-Božiju vlastitu ljubav-koja samo može ispuniti Njegov zakon. Njegov Duh daje u vas Hristov u vlastitu vjeru, da uradi mogućim za poslušnost Njegova zakona. To vam daje duhovnu silu.

To je jako mnogo duhovne pomoći! Mnogo pomoći!

Ali to je još uvijek od vas što ćete uraditi sa time! Isus je rekao da put nije tako lak. Ljudska priroda, svijet i njegovo povezivanje, i nevidljiva moć Sotone, neprestalno vas vuče u drugu stranu. Da, oni vuku! I Božiji Duh živi u vama ne vuče vas! Vi morate izraziti vašu volju i nastojanje da slijedite Božiji Duh koji

vas vodi da vidite i razumijete Božiji put. Ipak ovaj *drugi zakon*-zakon ljudske naravi-zakon "grijeha i smrti"-vući će vas, u ljudskom pravcu naravi.

I Vi ste duhovno dijete! Stoga Vi padnete dolje često puta-ipak padate dok ste na Hristovu putu, hodeći s Njime. Sve dok vidite Njegovu namjeru pred svojim očima-sve dok Vi produžujete u duhovnom smislu-sve dok nastojite da idete Božijim putom-sve dok pokušavate da to radite, i nastojite! Vi ste još uvijek na putu!

Vi niste osuđeni!

Sami ste u obraćenom Hrišćaninu još uvijek tu-ali, kako je Pavle govorio o tome, to se treba razapeti! Razapeti čovjek može biti živ, ali pribijen na krst on ne može saći dolje i ako to želi. Hrišćanin treba pribiti, tako reći, ovu staru ljudsku narav, tako da joj se nedozvoljava biti aktivnom i da ga više ne vuče dolje na pogrešan put.

Stoga je Pavle rekao, Galatima, "A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene" (Galatima 2:20).

To Zahtjeva Nastojanje

Vidite što Bog kaže o Hrišćanskom životu. To nije lako pobjediti grijeh. Vi jednostavno niste uspješni u svakom naletu-u svakom slučaju.

Isus je rekao: "Navalite da uđete na tijesna vrata..." (Luka 13:24). Grčka riječ o kojoj je Isus govorio za "navalite" znači "navaljivati, gurati se". To znači teško nastojanje. Uska vrata su jako uska-teško se ulazi kroz njih. "Pošto", produžuje Isus u Mateju 7:13-14), "jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njime idu. Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ih nalaze".

Pavle, Kolašanima, govorio je o ovoj borbi pobjeđivanja, govoreći: "Zato se i trudim i borim po Njegovoj moći koja u meni silno čini" (Kolašanima 1:29).

Pavle je znao da jedan Hrišćanin ima ogromnu borbu sa svojom vlastitom naravi, svijetom, i silom Sotone, kad je on rekao, "Jer još do krvi ne dodoste boreći se protiv grijeha" (Jevrejima 12:4).

Pavle je također pokazao kako mi trebamo imati jedan veličanstveni duhovni pribor za pobjedu. On je rekao, "A dalje, braćo moja, jačajte u Gospodu i u sili jačine Njegove. Obucite se u sve oružje Božije, da bi ste se mogli održati protiv lukavstva đavoljskoga; jer naš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba" (Efescima 6:10-12).

Specijalna Pomoć Vam je Potrebna

Ali, tu ima mnogo više nego samo to! Svaki put kad posrnete i padnete dolje-u slučaju grijeha-Vi jednostavno ste podbacili da u potpunosti upotrebite duhovno oruđe koje vam je Bog dao. Vi ste mogli da to spriječite-Vi se trebate učiti kako da sprečite to posrtanje kad hodite. Vi morate pobjediti tu silu-vašu ljudsku narav, svijet, i đavola-koji vas vuče dolje.

Odgovor?

Apostol Pavle dao je to. Poslije opisa tog posrtanja, on je uzviknuo "Ja nesretni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrtnoga"? On je odgovorio, Bog će!

Po svakom iskušenju kad padnete, Vi trebate da se obratite k Bogu za specijalnu pomoć-za veću pomoć.

Ipak ako Vi čekate da iskušenje dođe, Vi možda onda, za momenat, bićete slabi da pozovete Hrista da vam pomogne. Sad Isus je dao jedan primjer! I On nikad nije posrtao! On je jedini bio koji nikad nije! Zašto? Pošto je On samo jedini koji se držao jako blizu Bogu-u stalnim molitvama-držeći svoj um stalno i obezbeđeno na Bogu-držeći, stalno tako bliski dodir i društvo s Bogom tako kada bi iskušenje stiglo On je duhovno bio jak da se odupre iskušenju u Njegovom umu odmah!

On nikad nije štitio jedno iskušenje. On je bio iskušan u svim stvarima, isto kao što ste Vi i ja! Ponavljajući! Sotona je rado jako dobro na iskušenju Njega kao što on to radi na svakome živom biću! Kako je On odbacio iz uma ta iskušenja? Stavljajući u Njegov um duhovnu silu Božijeg Duha Svetoga!

Sad Vi i ja možemo imati-trebamo uspjeti-ovo isto druženje s Bogom, i također sa živim Hristom (1. Jovanova 1:3, 7).

Ali ako, iskušenje dođe, nađete sebe da niste ispunjeni s Božijom silom, onad iskušenje vas opipa, ali Vi stalno možete da podignete glas, u tom momentu, za pomoć!

Isus Hristos je vaš Poglavar Sveštencički. Pročitajte Jevrejima 4:16. Idite smijelo kod Njega k Prijestolu Božijemu za pomoć kad ste u potrebi!

Da Li Pravi Hrišćanin Ikad Griješi?

Sad dolazimo našem konačnom pitanju.

Predpostavimo da stvarni član crkveni, spomenut na početku ove brošure, je u stvari iskreno obraćen, i da je on učinio preljubu. Da li on stvarno može još da bude Hrišćanin? Ako ga je Bog ranije upotrebljavao, da li bi ga Bog ponove upotrebio, poslije grijeha preljube-u koliko on nebi bio ubijen?

Bilo je spomenut ovaj hipokratični primjer čovjeku koji je začeti sin Božiji. Njegov momentalni, istaknuti izražaj bio je taj svakako da on nikad ne može stvarno da bude iskreni čovjek Božiji, ako je učinio preljubu.

I ja sam bio pokrenut da povjerujem da većina naroda tako misli.

Ali i Vi bi ste pogrešili.

Da, Čak i Sveštenik Može Zgriješiti

Trebamo da razumijemo!

Ne samo da istaknuti crkvenjak, pod iskušenjem, omakne se i sagriješi. Ali kad je Isus Hristos bio iskušavan-vjerojatno mnogo više nego bilo koje drugo živo biće. On, svakako, nikad nije ostavio iskušenje da mu leži na umu-to nikad nije začelo ili dalo plod grijehu.

I mi se trebamo sjetiti-čak i sveštenik Isusa Hrista-jedan pravi koga živi Hristos upotrebljuje-je isto ljudsko biće kao i Vi!

Prvo, mnogo naroda gleda na sveštenika kao sveta, nadčovjeka, Sveca, bez mane nekom osobom koji stvarno nije ljudsko biće. Oni izgleda da misle da sveštenik nije kao ostali ljudi-da je automatski iznad grijeha! Ovo može biti jedna vrsta obožavanja, ili praviti vašeg sveštenika "*drugim bogom*" pored Boga Svemogućega". To može postati idolopoklonstvo!

Jedan sveštenik ima istu ljudsku narav kao i Vi-i pokazao sam vam da je apostol Pavle to imao, isto! Svakako ni jedan sveštenik danas nije pravedniji od Pavla kao što je on bio-i on je imao veliku borbu boreći se protiv grijeha!

I ako se borimo protiv zlog duha na visokom mjestu-Sotone i demona visokog položaja, i velike moći-onda razmislite koliko je sila Sotone u nastojanju da obori jednog iskrenog sveštenika živog Hrista!

Božiji sveštenici vjerojatno imaju mnogo veću borbu protiv grijeha od vas! Potrebno je da se za njih molite!

Sad kako sam rekao u početku. Ja neznam ovog sveštenika koji je bio ubijen. To nije do mene da donosim osudu da li je on bio iskren, ili stvarno obraćeni čovjek. Ja ne znam da li je on stvarno uradio preljubu ili ne.

Ali želim da istaknem jednu stvar jasnom.

Ako je on bio obraćen čovjek, s Božijim Duhom Svetijem nastanjenim u njemu-sa poslušnim stavom radosti-u Božijem zakonu, kao što je Pavle bio, u poslušnosti Bogu-i ako je on u stvari posrnuo, i pod iskustvom Vi i ja ne znamo kako je on pristao na ovaj slučaj preljube-i da li se on stvarno pokajao od toga, odmah čim je došao k čistoj savjesti, Bog bi mu oprostio!

Za sigurno to je bilo moguće da je on mogao produžiti kao pravi Hrišćanin. Isus je umro za oprostaj našeg prljavog grijeha pokajnog od!

Svakaki pravi Hrišćanin ne bi smijo griješiti. Hrišćani moraju održavati Božije Zapovjesti! Niko ne mož kazati da mi oprašatmo grijeh.

Sad Shvatite

Apostol Jovan je bio sa Isusom Hristom tri i po godine. On je pisao pod Hristovim nadahnućem. On je rekao: "I ovo je obećanje koje čusmo od Njega i javljamo vama..." (1. Jovanova 1:5). Ovo je nadahnuta poruka direktno od Hrista! Nastavljamo: "Ako rećemo da imamo zajednicu s njim a u tami hodimo, lažemo i ne tvorimo istine" (stih 6). "Mi" ovdje se odnosi na prave Hrišćane. U stihu 19 glava 2 on govori o onima koji nisu Hrišćani: "A od nas izidoše, ali ne biše od nas". Jezik je prost.

Ako mi govorimo da smo Hrišćani-ako kažemo da imamo zajednicu "s Ocem i sa Sinom Njegovijem Isusom Hristom" (stih 3)-ipak ako živimo u tami-ako naš život ide putom grijeha-mi lažemo. On ne govori ovdje o jednom, koji je pod iskušenjem, prestupio djelo grijeha, i onda se pokajao. On govori direktno o onim sljedbenicima lažnih učitelja i proroka da je Zakon Božiji ukinut. U koliko kažete da ste Hrišćani zato što vjerujete u Hrista, ili služite Hristu-a ne održavate Njegove Zapovjesti, Vi hodite u "tami". Onda Vi nemate nikakve zajednice s Hristom, i ako tvrdite da ste Hrišćanin, onda lažete! (1. Jovanova 2:4).

Razlika Između Djela i Stava

On ne govori o djelu grijeha, pokajanog od-već o stavu i životu s produžetkom života u grijehu!

Mi moramo, kao jedan produžetak put života, "hoditi u svijetlu"-to jest, put poslušnosti Božijim Zapovjestima. Onda "imamo zajednicu jedan s drugijem, i krv Isusa Hrista, Sina Njegova očistiće nas od svakoga grijeha" (stih 7, glava 1). To ne kaže, da krv Hristova je "očistila nas, kada smo prvi put se obratili" Već, rađe, sad nas čisti koji smo bili, u prošlosti, obraćeni.

Ovi sledeći stihovi označiće jasno što to znači. Vidite stih 8:

“Ako mi” (koji smo već Hrišćani) “kažemo da grijeha nemamo, sebe varamo, i istine nema u nama”.

Ovdje opet, vidite ovaj izraz. Jovan ne kaže, “ako mi Hrišćani kažemo da ne grijeshimo, prije nego nam je oprosteno i obraćeni”. On ne govori o grijehu u prošlosti, urađen prije pokajanja i obraćaja. Te grijeha Bog je oprostio u prošlosti i podpuno su zaboravljeni. On govori ovdje sada o budućem. “ako mi, sada, kažemo da ne grijeshimo”.

Sad nastavljamo, “Ako priznajemo grijeha svoj, vjoran je i pravedan da nam oprostio grijeha naše, i očisti nas od svake nepravde” (stih 9). Ovdje se govori o bilo kom grijehu koji Hrišćanin prestupi, poslije njegovog preokreta. U koliko priznamo, i pokajemo se, Isus, naš Poglavar Sveštentički, živog na nebu, će oprostiti, i, više, očistiće nas od nepravde.

Što je “pravednost”? Psalm 119:172-održavanje svih Božijih Zapovjesti. Nepravednost je prestup jednu ili svih Božijih Zapovjesti. Ako mi, koji smo već Hrišćani, priznamo i pokajemo se bilo od kog grijeha da ga učinimo (i ako ne trebamo grijeshiti) živi Hristos ne samo da će nam oprostiti, već će nas očititi da ne radimo više!

Sledeći stih: “Ako rećemo da ne sagrijeshismo, geadimo ga lažovom, i riječ Njegova nije u nama” (1. Jovanova 1:10). U drugoj riječi, “Ako mi Hrišćani kažemo mi Hrišćani ne grijeshimo”.

Sledeći stih produžuje dalje, u glava 2. “Moja dječice! Ovo vam pišem da ne grijeshite” (glava 2:1). Ili, “Pišem vam Hrišćani, koji ste već Hrišćani ne grijeshite”. Onda on nastavlja, “I ako ko grijeshi, imamo (mi Hrišćani) zastupnika kod Oca, Isusa Hrista pravednoga. I On očišćava grijeha naše” (stih 1-2). I on produžuje dalje, isti stih, da pokaže da on ne govori o oprostjenju grijeha narodu “u svijetu” pokajati se i biti obraćen: “i ne samo naše nego i svega svijeta”.

Prosto to kaže da Hristos je pomiritelj ne samo za grijeh cijelog svijeta-neobraćene-već, također, naše-govoreći za obraćene Hrišćane. I odmah u sledećem stihu Jovan pokazuje kako mi Hrišćani znamo da ga mi poznamo-“I po tom razumijemo da ga poznamo, ako zapovjesti Njegove držimo”. To jest, ako je to naš način života-naš stav-naša želja-naša namjera. Mi možemo posrnuti i pasti dolje ponekad, tim putem. Mi smo “djeca u Hristu” i djeca padnu dolje ponekad, ućeci se da hode. Ali naš “hod” je put održavanja Deset Zapovjesti!

Stih 4, govori o lažnom Hrišćanstvu. “Koji govore: ‘poznajemo ga’, a zapovjesti Njegovije ne drži, lažov je, i u njemu istine nema”. To je, jedan koji priznaje da drži Božije zapovjesti, a govori da je “spasen kroz milost”.

Zaključak

Sad smo gotovi da razjasnimo plan što je “neoprostivi grijeh”-grijeh koji se nikad ne može oprostiti, na ovom svijetu ili sledećem.

Spasenje znači biti rođen u Carstvo Božije, promjenut iz krvi-i-mesa smrtnog ćovjeka, u duhovno sastavljeno, životom-nasleđeni, Sin Boga Oca-Oca svete familije. Ta Promjena odigraće se na Hristovu Drugom Dolasku. Ovo spasenje ovisi o Božijem Duhu Svetome usađenim u jednog na karj puta-kraj vašeg života-ili, kako je to Pavle opisao, kraj trke.

Grijeh je prestup Božijeg zakona. Mi prirodno imamo ljudsku narav, protivnu Božijem zakonu, protivna vlastima nad tim. Svi smo grijeshni.

Kad se jedan pokaje od grijeha i grijeh-dode do promjene uma i stava povodom grijeha, i vjerom u Isusa Hrista kao Njegov Spasitelj ne samo od prošlog grijeha, već od griješenja-Bog je obećao Njegov Duh Sveti.. Ovaj dar od Boga, s prisustvom Njegova vlastitog vječnog života, uradi jednu promjenu uma. To postaje duhovno-uman-dolazi do stava volje da ide putom Božijeg zakona-ljubavi Božije, postane pokoran Božijoj vlasti, želeći Božiju pravednost. Nije više sam po sebi orjentisan, već Bogom orjentisan.

Tako on odpočne da hodi dolje putom, do kraja svog života. To je put Božijih Zapovjesti, kao put života. Na kraju puta je vječni život-njegova životna namjera, ono što on želi više od svega.

Božiji Duh živeći u njemu je sveta ljubav Božija koja ispunjava Božiji duhovni zakon. Kroz Božiji Duh, Bog kroz milost daje mu duhovni alat da ide tim putom. To je put pobjeđivanja, rasta u karakteru-u poznanju Hristova i Božijeg puta. Božiji Duh živi u jednom aktivno, tekući iz Boga u njega, tekući u ljubavi k Bogu, i ljubav prema susjedu.

Ali, kako on hodi ovako u životu, on je "dijete u Hristu", u stvari uči se kako treba ići duhovno, isto kao malo dijete što treba da se uči ići fizički. Ono treba pokušavati da ne padne, ipak on treba da padne nekoliko puta na putu, da se uči hoditi duhovno.

Ako, kroz bivšu narav, ili bio pobjeđen sa iskušenjem nagonom tijela-njegove ljudske naravi-ili drugim uzrokom, on se suočio sa slučajem jednog grijeha, za koji se on stvarno osjeća krivim-i od koga se on pokajao-i dok je njegov unutrašnji Duh-začeti um još uvijek stoji u želji da ide putem Božijim, onda on ima advokata kod Oca-Isusa Hrista naš Poglavar Sveštencički-da nam oprostí grijeh.

To nije neoprostivi grijeh.

Čak i ako, u tom slučaju, pod iskušenjem ili nemarnost u molitvi i proučavanje Biblije, on popusti znajući to, njegov um, za momenat, pristane tom stavu. To tako radeći, za momenat, dobrovoljno, ali to nije namjerni grijeh.

Određena stvar je ta: sve dok Božiji Duh Sveti živi u njemu, on je u dodiru s Bogom, i još je njegov stav pravilan. I sve dok Božiji Duh živi u njemu, on je na putu k vječnom životu. On može, često puta, posrnuti i pasti dolje.

Sad sam pokazao da će Bog oprostiti takav slučaj grijeha u jednom Duhovno-začetom Hrišćaninu.

Možete upitati, "Da li će mu Bog oprostiti ako pogriješi opet?" Sve dok je njegov stav-njegov podpuni stav i želja-i nastojanje-da hodi s Bogom, idući Božijim putom. Bog će oprostiti. Isus je rekao mi moramo oprostiti, ne samo jednom, ni dvaput, ili sedam puta, već sedamdeset sedam puta. Da li Bog manje oprašta nego što On očekuje od nas?

Namjerni Grijeh

Kad jedan primi Duh Sveti kroz Božiju milost, taj duh živi u njemu je pokusno i uslovno spasenje. Ali ako jednom promjene svoj stav-promjene svoj način života i cilj-skiine svoje oči podpuno sa namjere Božijeg Carstva, i smjesti ih namjerno nazad gdje je bio put namjernog grijeha-ako on promjene svoj život nazad u ovaj ljudski svijet, napusti put s kojim je išao s Hristom-onda je on postavio svoj um na određen, namjeran, dobrovoljan grijeh!

Ako on odluči da više neće ići Božijim putom, dragovoljno i namjerno promjene svoj podpuni stav, i volju i izabere svijet i njegov put-namjerno izabere

stav pobune, dođe da se natječe i nepoštuje Božiji zakon, onda taj čovjek je već uradio ili je u opasnosti da radai usprkos Božijem Duhu Svetom koji mu je milostivi i voljeni Bog dao kroz milost!

Takav čovjek je u velikoj opasnosti huleći na Duh Sveti!

Ovo nije jednostavni posrtaj dok ste na putu-na Božijem putu putu Njegova zakona ispunjenim Njegovim Duhom Svetijem-putom u vječni život. To nije slučajni grijeh. Čovjek može da posrne u grijeh opet i opet, dok hodi Božijim putom, sa Božijim Duhom još u njemu. Stalno će se pokajati-pošto njegov stav je, jednostavan, da on želi, više nego isto u njegovom životu, da uspije na putu koji je izabrao-da pobjedi, da raste duhovno, da primi vječni život. On može naći taj put jako težak i naporan, natovaren sa iskušenjem i duhovnim rupicama. On će vjerojatno pretrpjeti progon. Ali njegova podpuna dobrovoljna želja, stav, i namjera-života da bude pokoran Bogu, da se oslonja na Boga, da bude poslušan Bogu, ljubav prema Bogu, i da uđe u Carstvo Božije.

Što većina naroda ne može shvatiti je ta razliku između jedan slučaj učinjenog grijeha-i ako bi se pokajali poslije takvog učinjenog slučaja, stalno se pokajati u jedan podpuni stav, ili volju, namjernu, dragovoljno,u ispravljenoj namjeri.

Jedan koji promjene taj podpuni stav od jednog pokornog poniznog stva Bogu u drugi pobunjenički i suprotni-jedan koji promjene njegov način životnog cilja ranije želeći Božiju pravednost, i vječni život, u grabežljiv samo svoj stav i dobrovoljno ode svjetskim putom, on je u jednoj podpuno drukčijoj kategoriji od onoga čiji je cilj Carstvo Božije, koji posrne kao greška grijeha-ili čak veći takav slučaj.

Dva Puta k Neoprostivom Grijehu

Želim da budem što jasniji. Želim da svaki čitaoc razumije. I ja osjećam da jako mali broj razumije ovo pitanje. Tu postoje najmanje dva načina na koji jedan Duhovno-začeti Hrišćian može izgubiti dar Božijeg Duha Svetoga.

1) Kroz dobrovoljnu odluku. Ovo može doći kroz pogrešno shvatanje; kroz pogrešnu želju, podpunu odluku kao njegov način života; ili, dozvoliti srdljivosti njegova srca prema Bogu ili nekoj osobi koji mu je uradio nešto što ne valja. Dozvoliti srdnji da živi u njemu, sve dok ne promjene podpuni način svog životnog stava, okrećući se od Boga.

Ja ne mogu reći mnogo povodom uzdržavanja protiv srdnje. To je duhovni otrov-smrtonosni duhovni otrov. Ako ikad budete imali neku zlo čud protiv bilo koga, idite i molite se, tražite od Boga da to ukloni odmah. Nemojte dozvoliti da se to smjesti u vama-nikad ga nemojte čuvati. U koliko to radite, bićete "zakačeni" sa tim kao i drgaroš sa heroinom! To je tako stvarno i ozbiljno!

Bog je upozorio vas, "Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovoga niko ne će vidjeti Gospoda. Gledajte da ko ne ostane bez blagodati Božije: da neuzraste kakav korjen grčine, i ne učini pakost, i tijekom da se mnogi ne opogane" (Jevrejima 12:14-15). Vaša mržnja možda ne će ništa uraditi drugoj osobi-ali može razoriti vas!

2) Obraćeni Hrišćanin može izgubiti prisustvo Duha Svetoga sa neprestalnim propustom. Propustanje molitve, propust proučavanje Biblije, zanemarenje duhovnog druženja s Božijim narodom. Ili, stalno biti blisko povezan s neobraćenim ljudima-uplećući se s njima u razne materijalne i ovog svijeta stvari, zadovoljstvo, sport, zabavljanje, što donosi zanemarnost duhovnog

interesa. Nemojte pogrešno shvatiti. Jedan dio diverzije može biti koristan. I Vi ne možete izbjeći dodir sa neobraćenim ljudima. Ali nikad nemojte dozvoliti da to bude dominacija vašeg srca.

Kolašanima Bog je rekao kroz Pavla: “tražite ono što je gore gdje Hristos sjedi s desne strane Boga” (Kolašanima 3:1). To jest, umjesto tražiti interesovanje u TV prikazivanjima, ili popularni materijalni interes, aktivno tražite više znanja o Hristu-više razumjevanja koje dolazi od Boga, u Bibliji. Napravite to vaše glavno interesovanje. Nikad ne dozvolite prilike odvajanja da se upleću u vaš vlastiti interes.

Zapis produžuje: “Mislite o onome što je gore a ne što je dolje na zemlji” (stih 2). Uradite Duhovne stvari vašu prednost-prihvatajući veliko interesovanje- sve dok ne zavolite primati novo duhovno znanje, i postavite vaše poštovanje prema tome. Tražeći novu duhovnu istinu u Bibliji je jako veliko interesovanje koje može postati u vašem životu. To nije tupo, suvo, shvatanje, dosadno. Ono je uzbudljivo, i također korisno i uzdignuće.

Ne Svjetskim Putem

Sjetite se to je jedan put života. To nije put svjetskog života. To je drugčiji stav podpuno. Isus je rekao da trebamo živjeti od svake Riječi Božije-to jest, cijele Biblije! Pošto svijet živi podpuno drukčijim životom-putuju drugijem putom, u koliko se Vi u to opet zainteresujete, prihvatite to, i idete tijekom putom, Vi svakako nećete više hoditi sa živim Hristom dolje duhovnim putom, s Božijim životom-Njegovim Duhom-živeći i vama!

Sjetite se, Isus je rekao nama da je to “a koji pretrpi do kraja blago njemu” (Matej 24:13). On je mislio na kraj Duhovnog puta, kojim svi Hrišćani moraju hoditi-ako su vođeni od Duha Svetoga. To je put života. Stoga to znači ostatak vašeg života.

Vi ne možete putovati od jednom na dva puta, koji vode u različiti pravac u isto vrijeme. Jednom kad odpočnete putovati sa živim Hristom na Božijem putu koji vodu u vječni život, u koliko dozvolite materijalnom interesu da ovlada, ono te može odvući na smrtni put ovog svijeta.

I onda što?

Ako ne živite načinom Božijeg Duha koji vodi, onda Božiji Duh ne će vas voditi-ne će živjeti u vama! Vi ćete praviti greške, Vi nećete biti žalosni-i možda se nećete pokajati!

Onda shvatite! Spasenje je od grijeha! To dolazi kao Božiji dar-kroz milost.

“Rad” ne zarađuje ili proizvodi to. “Rad” odlučuje stepen “nagrade”, ili službu, slave, u Carstvu Božijemu. U koliko se rodite u to Carstvo, kroz milost!

Biti “spasen”-naslijediti vječni život u Božijem Carstvu-Vi još uvijek morate hoditi tim putem sve do kraja vašeg života! Posrćući-padajući dolje-na putu, pokajati se od, ne skreće vas s tog puta! Ali namjerno promjeniti pravac svjesno i namjerno otići na put svijeta, ili dozvoliti da vas lažni ugled i svjetlo ovog svjetskog puta ovlada vašim životom, može vas doveste na mjesto gdje se ne možete više pokajati i vratiti se na Božiji put. Vi možda tada više ne želite ići pravim putom, hoditi sa živim Hristom!

Važno

Ipak ja sam uvjeren da bilo ko ozbiljno se pokaje, i iskreno traži Isusa Hrista, može ga naći, i oprostjenje, i vratiti se na pravi put. Ali nemojte uzimati mogućnosti.

Sjetite se Isava. On nije “dobio pokajanje i ako ga je tražio sa suzama” (Jevrejima 12:17). To je bilo kasno! Prvorodstvo je već bilo priznato Jakovu! I Juda je doznao da je bilo već kasno da vrati vrijeme u nazad da bi spasio izdanog Hrista-kad je Isus bio razapet! Juda se pokajao ali je bilo kasno. On je otišao i “objesio se”.

Nemojte uzimati mogućnosti da ne bude i vama kasno! Možda to nije “kasno” još! Nemojte otežati sa pokajanjem i da se vratiti nazad k Hristu!

Šta Je Sa Onima Koji Nisu Hrišćani

Do sad, smo razmatrali slučaj obraćenih Hrišćana, koji su u stvari primili dragocjeni dar Božijeg Duha Svetoga. Da li može onaj koji nije Hrišćanin uraditi neoprostivi grijeh? Dozvolite da kažem, prvo, mnogi misle da su obraćeni, ali oni, u stvari, nikad nisu.

Znao sam čovjeka koji je mislio da se pokajao, i bio je kršten. Drugi su mislili da su oni stvarno bili obraćeni-to jest, primili Božiji Duh Sveti. Njegov stav izgleda da se promjenio. On je sad imao stav prema svijetu generalno kao duhovno-umni narod ima. On je stvarno mogao da vidi šta je loše u ovome svijetu. On je bio zgaden s time. On je bio prihvaćen među narod duhovnog-uma.

Ali u jako kratko vrijeme on se okrenuo na drugi pravac. Njegovi Hrišćanski prijatelji su se čudili da li je on možda uradio neoprostivi grijeh. Onda im je to došlo na um, oni se nisu sjećali da su ga ikad čuli da se on ikad gadio sam na sebe. Svijet je izopačen-da li je on? Da li je on, poslije svega, stvarno uradio pravedno pokajanje-ili samo malo žaljenje koje narod ovoga svijeta iskušava?

Da li je on, poslije svega, primio Duh Sveti? Dali je bilo ikakvog ploda od toga? Mnogo sumnjivo. On je izgledao svoje-usmjerno, mnogu zabrinut sam o sebi, nego da ide Božijim putem.

Takva jedna osoba može imati ništa više nego lažni “preokretaj” kao mnogi milioni u današnjem svijetu. Ako je tako, on nije uradio neoprostivi grijeh. Ako neko takav stvarno dođe do iskrenog pokajanja, i stvarno is punog srca zaželi da postane Božiji sin, da ide Božijim putem nadalje, i da nađe spasenje, on može!

Oni koji su zavedeni sa popularnim lažnim “spasenjem” ovog svijeta “Hrišćanstvom” nisu stvarno podpuno osuđeni!

Hula na Duha Svetoga

Sad vidite što je Isus rekao povodom hule na Duha Svetoga. Kod Njega je bio doveden demonom posjednut, slijepi i lud čovjek. Isus ga je iscjelio. Čovjek je progledao i progovorio. Narod je bio u čudu! Ali Fariseji (Matej 12:24) i književnici koji su došli u Galileju iz Jerusalima (Marko 3:22) optužili su Isusa da je bio opsjednut Sotonom, i da izgoni demone Vilzevula.

Ovi licomjerni Fariseji i književnici znali su da je njihova optužba lažna! Baš pred ovim, oni su održali jedan sastanak, planirajući kako da omalovaže-i ubiju-Isusa! (Matej 12:14). Oni su optužili Isusa lažno, pokušavši da ga prikažu lažnog u očima naroda.

Moderni "Fariseji" ovoga svijeta organizovani ali zavedeni Hrišćani-odbacuju isto pravo jevanđelje o Carstvu Božijemu, o kome se čuje širom svijeta danas kroz Rad Božiji, upotrebljuju istu taktiku protiv nas! Oni nas lažno optužuju da smo ono što su oni-lažni proroci. Oni pogrešno predstavljaju ono što mi učimo. Oni lažno govore da mi učimo ono što ne radimo-i da neučimo ono što radimo!

Isus je izgonio demone. Okupljeni su bili u čudu! Mnogi su odpočeli da vjeruju! Ove vjerske vođe rekli su okupljenima, "u njemu je velzevul; i, On pomoću kneza đavoljskog izgoni đavole" (Marko 3:22).

Ovim književnicima i Farisjima-i okupljenima- Isus je odgovorio: "Zaista vam kažem: svi grijesi oprostiće se sinovima čovječijim, i huljenja na Boga. Makar kakva bila: A koji pohuli na Duha Svetoga nema oprostjenja va vijek, nego je kriv vječnom sudu" (stih 28-29).

Onda što "hula" znači?

Grčka riječ, na kojoj je orginalno napisano znači "*namjerna* poruga Boga ili svete stvari".

S ovim književnicima i Farisejima, bilo je namjerno. I oni su znali da je to bilo lažno. Kazati tako nešto u neznanju prave istine, ili pobude u osjećaju srdžbe bez razmišljanja, bilo bi drukčije. Ali ove vjerske vođe znali su da njihova optužba je bila lažna! Njihova hula bila je namjerna, smišljena i namjerna. Oni su se bili okupili zajedno da ponize Njega, i da ga ubiju.

Tako, taj neoprostivi grijeh koji jedan uradi namjerno, znajući da je bio pogrešan, poslje razmišljanja, i radeći to namjerno. Isus je rekao da su oni bili u opasnosti o uništenju u jezeru ognjenom, konačnom, drugoj smrti.

I ovaj grijeh je bio urađen od neobraćenih ljudi! Neobični grijeh, čak i od Hrišćana, je neoprostiv. Isus je rekao prosto da svaki grijeh, i hula-čak i na Boga-čak i protiv Isusa Hrista-biće oprostivi po pokajanju. To je samo smišljena, namjerna, voljno pokretna uvreda, lažna optužba protiv Božijega Duha Svetoga je neoprostivo.

Griješiti Namjerno

Sad, na karju vidite dva navoda u knjizi Jevrejima, gdje govori o namjernom grijehu, i biti u nemogućnosti za pokajanje. Ovo, u stvari, bilo je već u detalju razjašnjeno u ovom članku. Stoga mi sad dolazimo do ovih Zapisu lično.

Vidite: "Jer kad mi griješimo navalice pošto smo primili poznanje istine, nema više žrtve za grijeh, nego strašno čekanje suda, i revnost ognja koji će da pojede one koji se suprote. Ko prestupi zakon Mojsijev, bez milosti umire kod dva ili tri svjedoka: Koliko mislite da će gore muke zaslužiti onaj koji sina Božijega pogazi, i krv zavjeta kojom se osveti za poganu uzdrži, i duha blagodati naruži"? (Jevrejima 10:26-29).

Ja sam podpuno razjasnio u ovom članku značaj namjernog grijeha. Ovi navodi se odnose samo na one koji su bili stvarno obraćeni-primili Božiji Duh Sveti. "Mi" odnosi se na obraćene Hrišćane, Niko ne može, u stvari, doći do stvarnog "poznanja Istine", sve dok ne prime Duha Svetoga da im otvori um k toj duhovnoj istini (1 Korinćanima 2:9-11, 14).

Ali vidite, ovaj dobrovoljni grijeh je povezan s radom "usprkos Duhu milosti"-svakako opasno blizo hule protiv Duha Svetoga. Ipak, kako je razjašnjeno gore, većina grijeha učinjenog od začete djece Božije nije u ovoj kategoriji.

Drugi navod je ovaj: "Jer nije moguće one koji su jednom prosvjetljeni, i okusili dara nebeskoga, postali zajedničari Duha svetoga. I okusili dobre riječi

Božije, i sile onoga svijeta, i odpali. Opet obnoviti na pokajanje, jer sami sebe na novo raspinju i ruže Sina Božijega” (Jevrejima 6:4-6).

U stvari, ako vi razumijete jednu frazu ovdje, to samo sebe tumači. To je ovo: “Jer nije moguće...i odpali, opet obnoviti na pokajanje”. Sad tu može biti stepen prema “odpali”. Kako mi možemo znati kako daleko jedan može odpasti? Sa sledećom rečenicom: kad god to bude nemoguće da obnovi pokajanje, on je “odpao”-podpuno!

Sjetite se, Bog dozvoljava pokajanje (Djela 11:18; 5:31). Ipak svakako Bog nikoga ne prisiljava na pokajanje bilo koga. Kad jedan dođe na mjesto gdje on neće-nemože-podpuno, izgubi volju da se pokaje-nemoguć da se pokaje-on je “odpao”.

I svakako ovo se ne odnosi na nepokajanu osobu-oni koji nikad nisu bili obraćeni-već samo oni koji su obraćeni.

Ispit je ovaj: Ako i kad jedan stvarno želi da se pokaje-i osjeća se stvarno gadan prema sam sebi-ima želju da se pokaje i da se vrati u Božiju milost-on može!

Što je onda sa “odmetnikom”-koko to neko izražava? Ako on bilo kad želi da se pokaje-dobije volju da se pokaje i da se vrati na Božiji put, milostivi, svevoljeni Bog će oprostiti-i daće podpuno pokajanje.

Bog je nadarijo Jakova da napiše: “Braćo! ako ko od vas zađe s puta istine, i obrati ga ko, neka zna da će onaj koji obrati grešnika s krivoga puta njegova spasiti dušu od smrti, i pokriti mnoštvo grijeha” (Jakov 5:19-20).

To je krajnji odgovor. Ako on uradi neoprostivi grijeh, koji nije želio uraditi. Ako on želi-ako se on pokaje i želi uspostaviti dodir s Bogom-On **MOŽE!** A što je sa onim koji nije podpuno obraćen-ili jedan koji je mislio da jeste, ali je imao lažni “preokretaj” i odpao je? Dobro, kad god je on voljan da se pokaje, i želi naći Hrista-on može-u koliko to želi!

Kako je divan put Božiji!

Personalni Savjet

Ako ste Vi jedan koji želi da se pokaje i sluša Boga-onda ovdje je dobra vijest! Božija Crkva Vjernog Stada ima sveštenike u Americi i drugim djelovima svijeta-sposbnih da vam pomognu, posjete vas kod kuće, odgovore na pitanja i razjasne vam Bibliju, Svakako ni jedan od njih neće vas posjetiti u koliko to nije vaša volja.

Također, možete nam pisati putom Email i tražite bilo koje razjašnjenje povodom vjere ili Biblije, pokajanja i Hrišćanskog života, mi ćemo vam izaći u susret drage volje.

Kraj.

